

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ

يُسَلِّمَ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

الْوُثْقَىٰ ط وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ

اللَّهُ لِقَاءَهُ

ALLAH İLE KUL ARASINDAKİ BAĞ

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Her kim iyilik yaparak kendini Allah’a teslim ederse şüphesiz en sağlam kulpa tutunmuştur. İşlerin sonu ancak Allah’a varır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte Rasûl-i Ekrem (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Kim, Allah’a kavuşmayı arzu ederse, Allah da o kimseye kavuşmayı arzu eder. Kim de Allah’a kavuşmaktan hoşlanmazsa, Allah da o kimseye kavuşmaktan hoşlanmaz.”²

Aziz Mü’minler!

Varlığımızın yegâne sebebi Allah Teâlâ’dır. O’nun “Ol!” emriyle, gökler ve yer arasındaki bütün varlıklar dünya hayatındaki yerini alır. Bizleri yoktan var eden; kudreti, ihsanı ve yardımı ile yaşatan; nimet verip sınavan O’dur.

Sabah uyandığımız andan gece uykuya varana kadar, aldığımız her nefeste, attığımız her adımda, verdiğimiz her kararda Allah’a karşı sorumluluğumuz vardır. Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir hadis-i şerifinde bu sorumluluğu şöyle anlatır: “Allah’ın, kulları üzerindeki hakkı, kulların sadece O’na

ibadet etmeleri ve hiçbir şeyi O’na ortak koşmamalarıdır.” Bunu yaptıkları takdirde, “Allah’ın kuluna azap etmemesi ve onu cennetine koyması” Cenâb-ı Hakk’ın mü’min kullarına vaadidir.³

Değerli Müslümanlar!

Allah Teâlâ, mü’min kullarının dua ve yakarışlarına icabet eder. Rızasına erişmek için çalışanları yalnız ve yarımsız bırakmaz. Kul her ne zaman “Allah’ın yardımı ne zaman gelecek?” diye niyazda bulursa, Rabbimiz de “Bilesiniz ki Allah’ın yardımı yakındır” müjdesiyle onu karşılar.⁴ Nitekim bir kutsi hadiste Sevgili Peygamberimiz, Cenâb-ı Hakkın şöyle buyurduğunu bize nakleder: “Ben, kulumun benim hakkımdaki zannı ne ise öyleyim. Beni andığında onunla beraberim. O beni kendi başına anarsa, ben de onu kendi başıma anarım. O beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onu o topluluktan daha hayırlı bir topluluk içinde anarım. O bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse, ben ona koşarak gelirim!”⁵

Kıymetli Mü’minler!

İnsanoğlu kimi zaman nankör ve bencil, kimi zaman da aceleci ve gafil davranabilir. Bazen Rabbimizin bizi her an gördüğünü, duyduğunu ve bizden salih ameller beklediğini unutabiliyoruz. Ancak geliniz, Rabbimizle aramızdaki kulluk bağını özenle koruyup güçlendirelim. O’na hakkıyla ibadet edelim. Yalnız O’ndan yardım dileyelim. Rabbimize gönülden dua edelim. İşlediğimiz tüm günahlarımıza tevbe edelim. Unutmayalım ki kim Rabbini unuttur ve Onunla arasındaki kulluk bağını koparırsa, Allah Teâlâ da onu rahmetinden uzaklaştırır.

¹ Lokman, 31/22.

² Buhari, Rikak, 41.

³ Müslim, İmân, 48.

⁴ Bakara, 2/214.

⁵ Buhârî, Tevhîd, 15.

